

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی کیفیت رواناب حاصل از سازندهای حساس به فرسایش با استفاده از بارانساز مصنوعی

محل انتشار:

چهارمین همایش بین المللی سامانه های سطوح آبیگر باران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی باقریان کلات - مشهد، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

غلامرضا لشکرپیور - دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، گروه زمین شناسی

محمد غفوری - دانشگاه فردوسی مشهد، دانشکده علوم، گروه زمین شناسی

علی اکبر عباسی - مشهد، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

در این تحقیق، کیفیت رواناب حاصل از سازندهای حساس به فرسایش در حوزه آبخیز سد تغذیه ای- ذخیره ای دهن قلعه بردسکن مورد بررسی قرار گرفت. منطقه مورد پژوهش در شمال غرب شهرستان بردسکن واقع است. برای انجام پژوهش از یک دستگاه باران ساز قابل استفاده شد. در هر یک از سازندهای حساس به فرسایش، با استفاده از دستگاه شبیه ساز باران، آزمایش شبیه ساز باران با استفاده از آب مقطر در چندین نقطه بر روی سطح این سازندها انجام شد. رواناب خروجی از پلات هر آزمایش جمع آوری و حجم آن اندازه گیری شد. نمونه رواناب را به خوبی هم زده تا خوب مخلوط شود. بلافاصله دو نمونه همگن و با حجم مشخص از نمونه رواناب مربوط به هر آزمایش تهیه شد. یکی از نمونه ها برای تعیین میزان رسوب و گل آلودگی استفاده شد. رسوب هر نمونه با استفاده از کاغذ صافی جدا شده و پس از خشک شدن در کوره (در دمای 105 درجه و پس از گذشت 24 ساعت) توزین شد. سپس با توجه به نسبت حجم نمونه مورد آزمایش به حجم کل نمونه رواناب، رسوبدهی نمونه بر حسب گرم بر متر مربع تعیین شد. نمونه دیگر در آزمایشگاه برای تعیین میزان شوری و TDS مورد استفاده قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که میزان گل آلودگی، شوری و میزان کل مواد جامد محلول رواناب در سازندهای مورد مطالعه متغیر بود و با یکدیگر تفاوت زیادی نشان داد.

کلمات کلیدی:

حوزه آبخیز، کیفیت رواناب، بارانساز مصنوعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/739019>

